

PŚ-V.7222.12.2014.KS

DECYZJA Nr 29/15/PŚ.Z

Na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 188, art. 201 ust. 1, art. 202, art. 204, art. 211, art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o. o., ul. Obozowa 43, 01-161 Warszawa,

udziela się pozwolenia zintegrowanego

Miejskiemu Przedsiębiorstwu Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o. o., ul. Obozowa 43, 01-161 Warszawa (REGON: 015314451, NIP: 527-23-91-342), na prowadzenie instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych, zlokalizowanej w Warszawie przy ul. Gwarków 9 i określa się następujące warunki pozwolenia:

I. RODZAJ PROWADZONEJ DZIAŁALNOŚCI

Termiczne przetwarzanie odpadów komunalnych wraz z odzyskiem energii.

II. RODZAJ I PARAMETRY INSTALACJI ORAZ STOSOWANA TECHNOLOGIA

RODZAJ INSTALACJI

Instalacja do termicznego przekształcania odpadów komunalnych o wydajności 60 000 Mg/rok.

Zdolność przetwarzania odpadów w ww. instalacji wynosi 181 Mg/dobę.

Proces termicznego przekształcania odpadów w instalacji przebiega w następujących węzłach:

1. Węzeł przyjmowania odpadów.
2. Węzeł spalania odpadów.
3. Węzeł odzysku energii.
4. Węzeł oczyszczania spalin.

Na wyposażeniu ww. węzłów technologicznych znajdują się następujące urządzenia i obiekty:

- 1) Węzeł przyjmowania odpadów:
 - a) waga samochodowa,
 - b) zamknięty bunkier o pojemności 3000 m³,
 - c) 2 x suwnica z chwytakiem wielolupinowym,
 - d) pompownia odwadniania fos,
 - e) system wentylacyjny,
- 2) Węzeł spalania odpadów
 - a) zbiornik magazynowy,
 - b) lej dozujący,
 - c) zsyp,
 - d) ruszt posuwisty,
 - e) piec rusztowy firmy Krüger z komorą spalania i dopalania,
 - f) sterownik pieca Krügera,

- g) palniki olejowe,
 - h) przenośnik żużła,
 - i) separator magnetyczny,
 - j) system wentylacyjny,
- 3) Węzeł odzysku energii:
- a) kocioł ISTROENERGO,
 - b) turbina parowa MSVC,
 - c) generator,
 - d) wymienniki ciepła,
 - e) zbiornik zasilający kocioł ISTROENERGO,
 - f) zbiornik kondensatu,
 - g) skraplacz powietrzny,
 - h) stacja demineralizacji wody.
- 4) Węzeł oczyszczania spalin:
- a) zbiornik wody amoniakalnej wraz z instalacją oczyszczania spalin z NO_x,
 - b) absorber rozpyłowy,
 - c) filtr workowy,
 - d) adsorber WKV,
 - e) system silosów z układem transportu Ca(OH)₂,
 - f) mieszalnik statyczny,
 - g) system odprowadzania odpadów poreakcyjnych,
 - h) silos pośredni na odpady poreakcyjne,
 - i) system transportu odpadów poreakcyjnych do instalacji odbioru pyłu i popiołu,
 - j) wentylator ciągu,
 - k) komin.

STOSOWANA TECHNOLOGIA

Odpady przeznaczone do przetwarzania w instalacji dostarczane są na teren zakładu transportem samochodowym. Na bramie usytuowane są dwa stanowiska ważenia (dla wjeżdżających i wyjeżdżających pojazdów). Po ważeniu oraz dokonaniu wstępnej oceny zgodności odpadów z danymi zawartymi w karcie przekazania odpadów, pojazdy kierowane są do bunkra magazynowego, gdzie następuje rozładunek i dalsza homogenizacja dostarczonych odpadów. Następnie odpady, za pomocą suwnicy z chwytakiem wielolupinowym, z bunkra podawane są do leja dozująco-zasypowego, zlokalizowanego nad piecem. Poniżej leja znajduje się zsyp (zasobnik na odpady). Podczas pracy instalacji zsyp wypełniony jest odpadami, co zapobiega niekontrolowanemu dopływowi powietrza. Zamknięcie w dolnej części zsypu załadowniczego stanowi hydrauliczny wypychacz, który kieruje odpady na pierwszy poziom rusztu, kontrolując jednocześnie ich ilość. Prędkość dozowania odpadów kontrolowana jest przy wykorzystaniu systemu czujników i mikroprocesora, zlokalizowanych w sterowni.

Spalanie odpadów odbywa się w piecu z rusztem ruchomym, w skład którego wchodzi komora spalania i komora dopalania. Konstrukcja rusztu umożliwia równomierne mieszanie się odpadów podczas ruchu wzdłuż paleniska. Ruszt składa się z trzech niezależnych sekcji, wyposażonych w mechanizmy napędowe. Osuszanie, odgazowywanie oraz główny proces spalania realizowane są na pierwszym i drugim odcinku rusztu. W obrębie trzeciego odcinka rusztu zachodzi całkowite wypalenie odpadów. Pod każdą sekcją rusztu zainstalowany jest lej do zbierania substancji przesypanych przez ruszt oraz dysze wprowadzające powietrze pierwotne.

Temperatura spalin na wylocie z komory spalania utrzymywana jest na poziomie 880-890 °C. Powstałe spaliny przepływają do komory dopalania, gdzie utrzymywana jest temperatura min. 850⁰C. Czas przebywania spalin

w komorze dopalania wynosi powyżej 2 sekund. Oprócz powietrza pierwotnego do procesu spalania dostarczane będzie również powietrze wtórne, które wpływa na jakość procesu spalania.

Spalanie odpadów zależy głównie od składu odpadów, dlatego piec wyposażony jest w dwa palniki olejowe, które uruchamiają się automatycznie w przypadku gdy temperatura spalin w strefie dopalania spadnie poniżej 850°C. Za komorą spalania wznosi się pionowo komora dopalania. Żużle i popioły z dna kotła zbierane są za pomocą leja zsykowego z kurtyna wodną, gdzie następuje ich schłodzenie do temperatury ok. 150°C. Schłodzone żużle za pomocą podajników taśmowych gromadzone są w kontenerze. Ze strumienia żużli na separatorze magnetycznym następuje oddzielenie metali.

Gazy spalinowe przepływają z komory dopalania do kotła odzysknicowego, w którym następuje „odzysk energii cieplnej” – spaliny zostają schłodzone do temperatury 200-300°C, a odzyskane ciepło wykorzystywane jest do zmiany wody przepływającej przez kocioł w przegrzaną parę wodną.

Przegrzana para wodna po osiągnięciu wymaganych parametrów kierowana jest na turbozespół składający się z turbiny kondensacyjnej parowej, przekładni zębatej, generatora. W turbinie parowej energia zawarta w parze przekładana jest na ruch obrotowy wirnika turbiny, który napędza wał generatora wytwarzający prąd elektryczny. Następnie para wylotowa z turbiny podawana jest na płytowy wymiennik ciepła, który podgrzewa wodę w miejskiej sieci ciepłowniczej.

Woda ciepłownicza krążąca w obiegu miejskim dochodzi do Zakładu, gdzie po wyjściu z komory ciepłowniczej przechodząc kolejno przez odmulacze, a następnie filtry, rurociągiem wpada do dwóch wymienników ciepła o mocy 9 MWt każdy. Tu odbiera ciepło od pary i następnie poprzez pompy sieciowe PS1-3 o ciśnieniu około 1 MPa wraca z powrotem do sieci miejskiej.

W przypadku braku zapotrzebowania na ciepło lub awarii układu ciepłowniczego para z turbiny może być przekierowana na skraplacz powietrzny, gdzie następuje jej skroplenie i powrót do zbiornika kondensatu.

Oczyszczanie spalin w OUZ-2 odbywa się w trzech etapach:

- 1) zmniejszenie ilości tlenków azotu na drodze niekatalitycznej redukcji NO_x;
- 2) redukcja kwaśnych zanieczyszczeń spalin (tj. chlorowodór, fluorowodór, dwutlenek i trójtlenek siarki), pyłów lotnych i części metali ciężkich;
- 3) redukcja zanieczyszczeń tj.: metali ciężkich, dioksyn i furanów, pozostałych związków organicznych (PCB, PAH).

Sterowanie urządzeniami w spalarni dokonywane jest komputerowo. Podczas procesu spalania prowadzony jest ciągły monitoring następujących parametrów: temperatury w piecu i komorze dopalania, zawartości tlenu w spalinach, czasu przebywania gazów w komorze dopalania, ciśnienia gazów spalinowych oraz monitoring emisji pyłu, dwutlenku siarki, tlenku węgla, tlenków azotu, chlorowodoru oraz całkowitego węgla organicznego .

III. SPOSOBY OSIĄGANIA WYSOKIEGO POZIOMU OCHRONY ŚRODOWISKA JAKO CAŁOŚCI

1. Wykorzystanie urządzeń do spalania odpadów, wraz z komorą dopalania, gwarantujące utrzymanie czasu przebywania spalin co najmniej przez 2 sekundy i minimalnej temperatury w piecu 880-980°C oraz temperatury eksploatacyjnej w komorze dopalania min. 850°C.
2. Wyposażenie instalacji w system dwóch palników olejowych, pracujących automatycznie przy spadku temperatury gazów spalinowych poniżej odpowiedniego minimum, oraz system automatycznego podawania odpadów.
3. Oczyszczanie spalin powstałych na skutek prowadzenia procesu termicznego w trzech etapach:
 - 1) etap I - zmniejszenie ilości tlenków azotu na drodze niekatalitycznej redukcji;
 - 2) etap II - redukcja kwaśnych zanieczyszczeń spalin (tj. chlorowodór, fluorowodór, dwutlenek i trójtlenek siarki), pyłów lotnych i części metali ciężkich;
 - 3) etap III - redukcja zanieczyszczeń tj.: metali ciężkich, dioksyn i furanów, pozostałych związków organicznych (PCB, PAH).
4. Zastosowanie zamkniętych obiegów wody (chłodzącej, ciepłowniczej i kotłowej).

IV. RODZAJ I ILOŚĆ WYKORZYSTYWANYCH SUROWCÓW, MATERIAŁÓW, ENERGII I PALIW

1. Zużycie wody na cele instalacji – $Q_r = 49\,000,0\text{ m}^3/\text{rok}$, w tym $10\,000,0\text{ m}^3/\text{rok}$ wody zdemineralizowanej.
2. Zużycie wapna gaszonego - diwodorotlenek wapnia – $600 - 720\text{ Mg/rok}$.
3. Zużycie koksu aktywnego AKP 5/S – $40 - 60\text{ Mg/rok}$.
4. Zużycie fosforanu trójsodowego – 1 Mg/rok .
5. Zużycie azotu – $120 - 2\,100\text{ m}^3/\text{rok}$.
6. Zużycie tlenu technicznego – $39 - 78\text{ m}^3/\text{rok}$.
7. Zużycie argonu technicznego – $39 - 78\text{ m}^3/\text{rok}$.
8. Zużycie preparatu do dezodoryzacji – $1\,000\text{ dm}^3/\text{rok}$.
9. Zużycie 35 % r-r kwasu solnego spożywczego – $25 - 30\text{ Mg/rok}$.
10. Zużycie 50 % r-r technicznego wodorotlenku sodu – $22 - 25\text{ Mg/rok}$.
11. Zużycie 25 % r-r wodorotlenku amonu – 100 Mg/rok .
12. Zużycie wodoru 5.0 – $120\text{ m}^3/\text{rok}$.
13. Zużycie acetyleny technicznego – $60 - 72\text{ kg/rok}$.
14. Zużycie propanu w azocie – $40\text{ dm}^3/\text{rok}$.
15. Zużycie chlorowodoru w azocie – $100\text{ dm}^3/\text{rok}$.
16. Zużycie mieszaniny wzorcowej gazów CO, NO, SO₂ w azocie – $20\text{ dm}^3/\text{rok}$.
17. Zużycie tlenku węgla w azocie – $20\text{ dm}^3/\text{rok}$.
18. Zużycie tlenu w azocie (2 butle) – $20\text{ dm}^3/\text{rok}$.
19. Zużycie dwutlenku siarki w azocie (2 butle) – $20\text{ dm}^3/\text{rok}$.
20. Zużycie 40% r-r wodzianu hydrazyny – $0,2\text{ Mg/rok}$.
21. Zużycie inhibitora korozji – $1,5 - 2,0\text{ Mg/rok}$.
22. Zużycie inhibitora mikrobiologii – $0,1 - 0,5\text{ Mg/rok}$.
23. Zużycie gaz propan butan (10 butli) – 11 kg/rok .
24. Zużycie oleju napędowego – $18\,000\text{ Mg/rok}$.
25. Zużycie lekkiego oleju opałowego – $150\text{ m}^3/\text{rok}$.
26. Zużycie gazu płynnego – $1\,650\text{ m}^3/\text{rok}$.
27. Zużycie energii elektrycznej – 110 MWh/rok .

V. SPOSOBY ZAPEWNIENIA EFEKTYWNEGO WYKORZYSTANIA ENERGII

1. Odzysk ciepła ze strumienia gazów spalinowych.
2. Optymalizacja doboru urządzeń elektrycznych wykorzystywanych na potrzeby instalacji.
3. Przeglądy i konserwacje urządzeń w celu zapewnienia prawidłowego ich funkcjonowania oraz eliminacji nieuzasadnionej, nadmiernej konsumpcji energii.

VI. WARUNKI WPROWADZANIA DO ŚRODOWISKA SUBSTANCJI I ENERGII ORAZ PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI W ZAKRESIE PRZETWARZANIA ODPADÓW

1. Emisja hałasu do środowiska

Dopuszczalny, równoważny poziom dźwięku A hałasu przenikającego do środowiska, w wyniku eksploatacji instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego, na teren:

- 1) zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (najbliższa zabudowa zlokalizowana w rejonie ul. Dudziarskiej w odległości około 400 m od granicy terenu instalacji):
 - a) $L_{Aeq,D} - 55\text{ dB (A)}$ w porze dnia, w godz. $6^{00} + 22^{00}$,
 - b) $L_{Aeq,N} - 45\text{ dB (A)}$ w porze nocy, w godz. $22^{00} + 6^{00}$.
- 2) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:
 - a) $L_{Aeq,D} - 50\text{ dB (A)}$ w porze dnia, w godz. $6^{00} + 22^{00}$,

b) $L_{Aeq,N} - 40$ dB (A) w porze nocy, w godz. 22⁰⁰ - 6⁰⁰.

Czas pracy głównych źródeł hałasu:

Lp.	Nazwa źródła hałasu	Pora dnia (min)	Pora nocy (min)
1.	Wyciągowy wentylator spalin	480	60
2.	Wieża chłodnicza	480	60
3.	Skraplacz pary	480	60
4.	Wentylator dachowy - stacja demineralizacji wody	480	60
5.	wentylator dachowy - magazyn kwasu	480	60
6.	Wentylator dachowy - rozdzielnia	480	60
7.	wentylator dachowy - akumulatorownia	480	60
8.	Wentylator dachowy - sterownia	480	60
9.	Wentylator dachowy - rozdzielnia	480	60
10.	Wentylator dachowy - rozdzielnia	480	60
11.	Wentylator dachowy - sprężarkownia	480	60
12.	Wyciąg ze stacji trafo	480	60
13.	Wentylator wspomagający - klimatyzator sterowni	480	-
14.	Jednostka zewnętrzna - klimatyzator sterowni	480	-
15.	Wywiewacz spalarni	480	60
16.	Wywiewacz generatora - turbinownia	480	60
17.	Czerpnia stacji trafo	480	60
18.	Wentylator dachowy - szatnia i umywalnia	480	-
19.	wentylator dachowy - warsztat	480	-
20.	Wentylator dachowy - garaż	480	-
21.	Wentylator dachowy - pokój śniadań	480	-
22.	Czerpnia - centrala GW-COy1	480	-
23.	Czerpnia ścienna	480	-
24.	Kruszarka żużła	120	-
25.	Przenośnik zgrzeblowy żużła (zasilanie kruszarki żużła)	120	-
26.	Przenośnik taśmowy żużła (odbiór z kruszarki)	120	-
27.	Wentylator dachowy (3 szt.) - hala magazynowa pyłów i popiołów	480	-
28.	Wentylator dachowy (2 szt.) - pomieszczenia socjalne hali magazynowej pyłów i popiołów	480	-
29.	Wyrzutnie systemu odpylania - hala magazynowa pyłów i popiołów	480	-
30.	Wentylator dachowy - hala technologiczna budynku sortowni	480	-

2. Wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza

Wielkości dopuszczalnej emisji oraz parametry instalacji - źródła powstawania i miejsca wprowadzania substancji do powietrza – w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji, zgodnie z następującymi tabelami nr 1 i nr 2:

Tabela nr 1. Emisje dopuszczalne dla instalacji termicznego przekształcania odpadów.

Miejsce powstawania/ wprowadzania substancji do powietrza	Parametry emitora		Nazwa substancji	Emisja dopuszczalna w mg/m ³ _u [*] (dla dioksyn i furanów w ng/m ³ _u), przy zawartości 11 % tlenu w gazach odlotowych		
	wysokość h (m)	średnica d (m)		średnie dobowe	średnie trzydziestominutowe	
					A	B
1	2	3	4	5	6	7
Piec firmy Krüger o wydajności 7,54 Mg/h i emitor E-1	80,0	1,604	pył ogółem	10	30	10
			substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	10	20	10
			chlorowodór	10	60	10
			fluorowodór	1	4	2
			dwutlenek siarki	50	200	50
			tlenek węgla	50	100	150 ^{**}
			tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	200	400	200
			metale ciężkie i ich związki wyrażone jako metal	Średnie z próby o czasie trwania od 30 minut do 8 godzin		
			kadm+ tal	0,05		
			rtęć	0,05		
			antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad	0,5		
			dioksyny i furany	Średnia z próby o czasie trwania od 6 do 8 godzin *** 0,1		
			amoniak	10		

* stężenie substancji w miligramach (dla dioksyn i furanów w nanogramach) na metr sześcienny gazów odlotowych odniesiony do warunków umownych temperatury 273 K, ciśnienia 101,3 kPa i gazu suchego (zawartość pary wodnej nie większa niż 5 g/kg gazów odlotowych)

** wartość średnia dziesięciominutowa

*** jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej

Tabela nr 2. Zestawienie dopuszczalnych emisji rocznych.

Instalacja	Rodzaj substancji wprowadzanych do powietrza	Emisja dopuszczalna w Mg/rok
1	2	3
Instalacja termicznego przekształcania odpadów	pył ogółem	3,95
	substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	3,95
	chlorowodór	3,95
	fluorowodór	0,395
	dwutlenek siarki	19,75
	tlenek węgla	19,75
	tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	79,0
	metale ciężkie i ich związki wyrażone jako metal	
	kadm+ tal	0,01975
	rtęć	0,01975
	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad	0,1975
	dioksyny i furany	$3,95 \times 10^{-8}$
	amoniak	3,95

3. Warunki przetwarzania odpadów

1) Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do przetwarzania

Wyszczególnienie rodzajów i ilości odpadów dopuszczonych do przetwarzania stanowi tabela nr 3.

Moc przerobowa instalacji – 60 000,0 Mg/rok.

Tabela nr 3. Odpady dopuszczone do przetwarzania

Lp.	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Ilość [Mg/rok]	Metoda przetwarzania
1.	Odpady materiałów złożonych (np. tkaniny impregnowane, elastomery, plastomery)	04 02 09	100,0	R1, R13
2.	Odpady z wykańczania inne niż wymienione w 04 02 14	04 02 15	100,0	R1, R13
3.	Opakowania z papieru i tektury [wyłącznie te odpady, których odzysk materiałowy nie jest możliwy z przyczyn technicznych]	15 01 01	5000,0	R1, R13
4.	Opakowania z tworzyw sztucznych [wyłącznie te odpady, których odzysk materiałowy nie jest możliwy z przyczyn technicznych]	15 01 02	5000,0	R1, R13
5.	Opakowania wielomateriałowe [wyłącznie te odpady, których odzysk materiałowy nie jest możliwy z przyczyn technicznych]	15 01 03	5000,0	R1, R13
6.	Zmieszane odpady opakowaniowe [wyłącznie te odpady, których odzysk materiałowy nie jest możliwy z przyczyn technicznych]	15 01 06	15000,0	R1, R13
7.	Nieorganiczne odpady inne niż wymienione w 16 03 03, 16 03 80	16 03 04	100,0	R1, R13
8.	Ustabilizowane komunalne osady ściekowe	19 08 05	7500,0	R1, R13
9.	Tworzywa sztuczne i guma	19 12 04	340,0	R1, R13
10.	Odpady palne (paliwo alternatywne) [Parametry graniczne: kaloryczność >13 MJ/kg, wilgotność <30%, zawartość substancji palnych ≥ 60%, zawartość substancji mineralnych]	19 12 10	60 000,0	R1, R13
11.	Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11	19 12 12	10 000,0	R1, R13

paleniska znajduje się ruszt zamontowany pod kątem 25° do poziomu. Konstrukcja rusztu umożliwia równomierne mieszanie się odpadów podczas ruchu wzdłuż paleniska. Ruszt składa się z trzech niezależnych sekcji, wyposażonych w mechanizmy napędowe. Ruch odpadów w obrębie paleniska następuje w wyniku działania wałów rusztu, wyposażonych w belki, które obracają się w przeciwnym kierunku. Osuszanie, odgazowywanie oraz główny proces spalania realizowane są na pierwszym i drugim odcinku rusztu. W obrębie trzeciego odcinka rusztu zachodzi całkowite wypalenie odpadów. Pod każdą sekcją rusztu zainstalowany jest lej do zbierania substancji przesypujących się przez ruszt oraz dysze wprowadzające powietrze pierwotne z wnętrza bunkra.

Żużle i popioły z dna kotła zbierane są za pomocą leja zsykowego z kurtyna wodną, gdzie następuje ich schłodzenie do temperatury ok. 150°C. Schłodzone żużle za pomocą podajników taśmowych kierowane są do separatora ferromagnetycznego, a następnie do kontenera.

Temperatura spalin na wylocie z komory spalania utrzymywana jest na poziomie 880-980°C. Powstałe spaliny przepływają do komory dopalania, gdzie utrzymywana jest temperatura min. 850°C. Czas przebywania spalin w komorze dopalania wynosi powyżej 2 sekund. Piec wyposażony jest w dwa palniki olejowe, które uruchamiają się automatycznie w przypadku gdy temperatura spalin w strefie dopalania spadnie poniżej 850°C. Gazy spalinowe z komory dopalania kierowane są do kotła odzysknicowego, w którym następuje „odzysk energii cieplnej” – spaliny zostają schłodzone do temperatury 200-300°C, a odzyskane ciepło wykorzystywane jest do zmiany wody przepływającej przez kocioł w przegrzaną parę wodną. Przegrzana para wodna po osiągnięciu wymaganych parametrów kierowana jest na turbozespoł składający się z turbiny kondensacyjnej parowej, przekładni zębatej, generatora. W turbinie parowej energia zawarta w parze przekładana jest na ruch obrotowy wirnika turbiny, który napędza wał generatora wytwarzający prąd elektryczny. Następnie para wylotowa z turbiny podawana jest na płytowy wymiennik ciepła, który podgrzewa wodę w miejskiej sieci ciepłowniczej.

3) Miejsce i sposób magazynowania odpadów przeznaczonych do przetworzenia

Odpady przeznaczone do przetworzenia magazynowane są na terenie przedmiotowego zakładu przy ul. Gwarków 9, 04-459 Warszawa.

Odpady magazynowane będą w sposób nieselektywny, w bunkrze o pojemności 3000m³ (ok. 800 Mg, zapas), posiadającym szczelne, betonowe podłoże i ściany oraz wyposażonym w system odprowadzania odcieków do szczelnego zbiornika. Odpady magazynowane będą w wyznaczonych sektorach bunkra (zmieszane odpady komunalne, paliwo alternatywne, odpady balastowe pochodzące z instalacji do mechanicznej obróbki odpadów – w sposób selektywny, pozostałe rodzaje odpadów – w sposób nieselektywny).

4. Wytwarzanie odpadów

1) Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do wytwarzania oraz sposoby gospodarowania, w tym magazynowania odpadów

Wyszczególnienie rodzajów i ilości odpadów dopuszczonych do wytwarzania w instalacji, z uwzględnieniem sposobów gospodarowania, w tym magazynowania odpadów stanowi tabela nr 4.

Wszystkie wyszczególnione w tabeli nr 4 odpady, powstają w całości (lub w części - w przypadku odpadów stanowiących elementy układu oczyszczania gazów odlotowych) w wyniku procesu przetwarzania odpadów wymienionych w tabeli nr 3.

Tabela nr 4. Odpady dopuszczone do wytwarzania

Lp.	Rodzaj odpadu [Podstawowy skład chemiczny i właściwości odpadu]	Kod odpadu	Ilość [Mg/rok]	Miejsce i sposób magazynowania oraz sposób dalszego zagospodarowania odpadu
1.	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych [Zużyty sorbent oraz pyły lotne z oczyszczania gazów odlotowych. Odpad klasyfikowany jako niebezpieczny ze względu na wysoką zawartość metali ciężkich (Pb, Cd, Ni, Zn, As), dioksan i furanów. Odpad w postaci stałej, posiadający właściwości toksyczne (H6), mutagenne (H11), kancerogenne (H7) i ekotoksyczne (H14).]	19 01 07*	3 300,0	Odpady magazynowane w szczelnym, zamkniętym zbiorniku (silosie) w hali magazynowej pyłów i popiołów. Z silosu odpady przesypywane są do szczelnych, zamykanych, oznakowanych worków typu big-bag i magazynowane na utwardzonym, szczelnym podłożu w obudowanej z trzech stron, zadaszanej wiacie, zlokalizowanej przy hali magazynowej pyłów i popiołów. Odpady magazynowane w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do ziemi, wód podziemnych oraz na tereny sąsiednie. Odpady przekazywane uprawnionym podmiotom w celu odzysku lub unieszkodliwienia.
2.	Zużyty węgiel aktywny z oczyszczania gazów odlotowych [Odpad powstający w wyniku fizykochemicznych procesów oczyszczania gazów odlotowych. Zużyty węgiel aktywny – węgiel pierwiastkowy, popioły (tlenki metali alkalicznych i krzemionka). Odpad klasyfikowany jako niebezpieczny ze względu na wysoką zawartość metali ciężkich (Pb, Cd, Ni, Zn, As), dioksan i furanów. Odpad w postaci stałej, posiadający właściwości toksyczne (H6), mutagenne (H11), kancerogenne (H7) i ekotoksyczne (H14).]	19 01 10*	114,0	Odpady magazynowane w szczelnych, oznakowanych pojemnikach, ustawionych na utwardzonym, szczelnym podłożu w obudowanej z trzech stron, zadaszanej wiacie, zlokalizowanej przy hali magazynowej pyłów i popiołów. Odpady przekazywane uprawnionym podmiotom w celu odzysku lub unieszkodliwienia.
3.	Popioły lotne zawierające substancje niebezpieczne [Odpady paleniskowe (pozostałości popiołów z kotła), których główne składniki stanowią tlenki glinu, krzemionka i chlorki. Odpad klasyfikowany jako niebezpieczny ze względu na wysoką zawartość metali ciężkich (Pb, Cd, Ni, Zn, As), dioksan i furanów. Odpad w postaci stałej, posiadający właściwości toksyczne (H6), mutagenne (H11), kancerogenne (H7) i ekotoksyczne (H14).]	19 01 13*	472,0	Odpady magazynowane w szczelnym, zamkniętym zbiorniku (silosie) w hali magazynowej pyłów i popiołów. Z silosu odpady przesypywane są do szczelnych, zamykanych, oznakowanych worków typu big-bag i magazynowane na utwardzonym, szczelnym podłożu w obudowanej z trzech stron, zadaszanej wiacie, zlokalizowanej przy hali magazynowej pyłów i popiołów. Odpady magazynowane w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do ziemi, wód podziemnych oraz na tereny sąsiednie. Odpady przekazywane uprawnionym podmiotom w celu odzysku lub unieszkodliwienia.
4.	Złom żelazny usunięty z popiołów paleniskowych [Odpady metali usunięte ze strumienia zużli i popiołów przy wykorzystaniu separatora magnetycznego. W skład odpady wchodzi przede wszystkim stopy żelaza, węgla oraz metali nieżelaznych. Odpad w postaci stałej, trudno ulegające biodegradacji, podatne na korozję.]	19 01 02	2 835,0	Odpady magazynowane w pojemniku (kontenerze), ustawionym na utwardzonym, szczelnym podłożu przy hali technologicznej instalacji lub innym wyznaczonym do tego celu miejscu na terenie zakładu. Odpady magazynowane w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń na tereny sąsiednie. Odpady przekazywane uprawnionym podmiotom w celu odzysku.

Lp.	Rodzaj odpadu [Podstawowy skład chemiczny i właściwości odpadu]	Kod odpadu	Ilość [Mg/rok]	Miejsce i sposób magazynowania oraz sposób dalszego zagospodarowania odpadu
5.	Żużle i popioły paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11 [Żużle i denne popioły paleniskowe niezawierające substancji niebezpiecznych (metali ciężkich, dioksan i furanów). W skład odpadu wchodzi przede wszystkim związki niepalne (SiO ₂ , TiO ₂ , Al ₂ O ₃ , Fe ₂ O ₃). Odpad w postaci stałej.]	19 01 12	23 600,0	Odpady magazynowane w pojemniku (kontenerze), ustawionym na utwardzonym, szczelnym podłożu przy hali technologicznej instalacji lub innym wyznaczonym do tego celu miejscu na terenie zakładu. Odpady magazynowane w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do ziemi, wód podziemnych oraz na tereny sąsiednie. Odpady przekazywane uprawnionym podmiotom w celu odzysku.

2) Sposoby gospodarowania wytwarzanymi odpadami

Prowadzący instalację w zakresie gospodarki wytwarzanymi odpadami jest zobowiązany spełniać następujące warunki:

- 1) prowadzić działania mające na celu zapobieganie powstawaniu odpadów;
- 2) nie mieszać odpadów niebezpiecznych różnych rodzajów oraz odpadów niebezpiecznych z odpadami innymi niż niebezpieczne;
- 3) dostarczać odpady z miejsc powstawania do miejsca magazynowania i przetwarzania w pojemnikach zapewniających bezpieczeństwo ludzi i środowiska;
- 4) zapewnić zagospodarowanie wytwarzanych odpadów zgodnie z hierarchią określoną w ustawie *o odpadach*;
- 5) przekazywać odpady wyłącznie uprawnionym podmiotom lub osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym niebędącym przedsiębiorcami, które wykorzystują odpady na potrzeby własne zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- 6) prowadzić ilościową i jakościową ewidencję wytwarzanych odpadów z zastosowaniem karty ewidencji odpadów oraz karty przekazania odpadów;
- 7) zapewnić bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi magazynowanie odpadów, z zachowaniem następujących zasad:
 - a) odpady mogą być magazynowane wyłącznie na terenie, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny,
 - b) miejsca magazynowania odpadów winny być oznakowane i zabezpieczone przed dostępem osób postronnych i zwierząt,
 - c) sposób magazynowania odpadów powinien uwzględniać właściwości fizyczne i chemiczne odpadów,
 - d) odpady, z wyjątkiem odpadów przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeśli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat,
 - e) odpady przeznaczone do składowania mogą być magazynowane jedynie w celu zebrania odpowiedniej ilości tych odpadów do transportu na składowisko odpadów, nie dłużej jednak niż przez okres 1 roku;

3) Sposoby zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko

1. Optymalizacja procesów technologicznych.
2. Usuwanie z masy żużli i popiołów paleniskowych odpadów metali.
3. Stosowanie w procesie technologicznym urządzeń i materiałów eksploatacyjnych wysokiej jakości, gwarantujących dłuższą ich eksploatację.
4. Dokonywanie systematycznych przeglądów i remontów urządzeń wchodzących w skład instalacji.

5. Przekazywanie wytworzonych odpadów wyłącznie uprawnionym odbiorcom.
6. Preferowanie odbiorców zapewniających odzysk wytworzonych odpadów.

VII. ILOŚĆ, STAN I SKŁAD ŚCIEKÓW – NIEWPROWADZANYCH DO WÓD LUB DO ZIEMI

Funkcjonowanie instalacji jest źródłem ścieków przemysłowych w postaci:

- a) odcieków z bunkra na odpady gromadzące się w fosach,
- b) odcieków z placu magazynowego,
- c) ścieków z mycia posadzek i czyszczenia powierzchni hali technologicznej pieca.

Wszystkie strumienie ścieków przemysłowych odprowadzane są do szczelnych, bezodpływowych zbiorników i okresowo wywożone, za pomocą specjalistycznego sprzętu asenizacyjnego, do punktów zlewnych miejskiej kanalizacji ogólnospławnej.

Ilość ścieków wynosi : $Q_{\max} = 5\,475,0\text{ m}^3/\text{rok}$.

Stan i skład ścieków

1. Temperatura $< 35\text{ }^{\circ}\text{C}$.
2. Odczyn (pH) - 6,5÷9,0.
3. Fosfor ogólny $\leq 2,58\text{ mgP/l}$.
4. Azot amonowy $\leq 4,5\text{ mgN}_{\text{NH}_4/\text{l}}$.
5. Azot azotynowy $\leq 0,52\text{ mgN}_{\text{NO}_2/\text{l}}$.
6. Cynk $\leq 0,391\text{ mgZn/l}$.
7. Kadm $\leq 0,0017\text{ mg Cd/l}$.
8. Rtęć $< 0,0005\text{ mgHg/l}$.
9. Miedź $\leq 0,182\text{ mgCu/l}$.
10. Ołów $\leq 0,017\text{ mgPb/l}$.
11. Nikiel $\leq 0,015\text{ mgNi/l}$.
12. Chrom ogólny $\leq 0,056\text{ mgCr/l}$.
13. Chrom (VI) $< 0,010\text{ mgCr}^{+6}/\text{l}$.
14. Węglowodory ropopochodne $< 0,10\text{ mg/l}$.

VIII. WARUNKI I PARAMETRY CHARAKTERYZUJĄCE PRACĘ INSTALACJI W WARUNKACH ODBIEGAJĄCYCH OD NORMALNYCH

1. Maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych.
2. Warunki lub parametry charakteryzujące pracę instalacji, określające moment zakończenia rozruchu.
Osiągnięcie temperatury 850°C w piecu i strefie dopalania.
3. Warunki lub parametry charakteryzujące pracę instalacji, określające moment rozpoczęcia wyłączania instalacji.
Wstrzymanie dozowania odpadów do pieca.
4. Warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii:
 - 1) w trakcie rozruchu
 - a) w zakresie ochrony powietrza – zgodnie z następującą tabelą nr 5:

Lp.	Źródło powstawania/ miejsce wprowadzania substancji do powietrza	Parametry emitora		Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna
		wysokość [m]	średnica [m]		kg/h
1	2	4	5	6	7
1.	Dwa palniki o mocy nominalnej 3,067 MW opalane olejem opałowym lekkim i emitorem E-1	80,0	1,604	dwutlenek siarki	1,106
				dwutlenek azotu	1,302
				tlenek węgla	0,326
				pył ogółem	0,222

Lp.	Źródło powstawania/ miejsce wprowadzania substancji do powietrza	Parametry emitora		Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna
		wysokość [m]	średnica [m]		kg/h
1	2	4	5	6	7
				pył zawieszony PM10	0,222
				benzo(a)piren	0,001564

b) w zakresie wytwarzania odpadów – nie określa się,

c) w zakresie wytwarzania ścieków – nie określa się.

2) w trakcie wyłączania

a) w zakresie ochrony powietrza – zgodnie z tabelą nr 1, określoną w części VI pkt 2 niniejszej decyzji,

b) w zakresie wytwarzania odpadów – w trakcie wyłączania instalacji dopuszcza się wytwarzanie odpadów określonych w tabeli nr 4, w ilości wskazanej w ww. tabeli, odpowiedniej do czasu trwania okresu wyłączania instalacji,

c) w zakresie wytwarzania ścieków – nie określa się.

IX. WYMAGANIA ZAPEWNIAJĄCE OCHRONĘ GLEBY, ZIEMI I WÓD GRUNTOWYCH, W TYM ŚRODKI MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE EMISJOM DO GLEBY, ZIEMI I WÓD GRUNTOWYCH ORAZ SPOSOBÓW ICH SYSTEMATYCZNEGO NADZOROWANIA

1. Wyposażenie obiektów technologicznych instalacji w szczelne, nieprzepuszczalne posadzki.
2. Utwardzenie terenu wokół instalacji i wyposażenie go w system kanalizacji deszczowej.
3. Zastosowanie właściwych uszczelnień w urządzeniach i połączeniach pomiędzy urządzeniami, zapewniających właściwą szczelność operacyjną.
4. Optymalizacja procesów produkcyjnych oraz przestrzeganie instrukcji technologicznych.
5. Wyposażenie instalacji w automatyczny system kontrolno-pomiarowy, nadzorujący parametry pracy instalacji.
6. Zbieranie systemami kanalizacyjnymi wszystkich wytwarzanych ścieków przemysłowych w szczelnych, bezodpływowych zbiornikach i wywożenie ich specjalistycznym sprzętem asenizacyjnym do zewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych, celem oczyszczenia.
7. Systematyczny nadzór nad sposobem gospodarowania wytwarzanymi ściekami, ich ilością i jakością.
8. Prowadzenie regularnych przeglądów i konserwacji urządzeń znajdujących się na wyposażeniu instalacji.
9. Prowadzenie systematycznych przeglądów stanu i konserwacji instalacji kanalizacyjnej.
10. Utrzymywanie czystości na terenie instalacji.
11. Magazynowanie odpadów w specjalnie wyznaczonych do tego celu miejscach, w sposób zabezpieczający przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego oraz na tereny sąsiednie.

X. ZAKRES I SPOSÓB MONITOROWANIA EMISJI ORAZ TERMIN PRZEKAZYWANIA INFORMACJI I DANYCH ORGANOWI WŁAŚCIWEMU DO WYDANIA POZWOLENIA I WOJEWÓDZKIEMU INSPEKTOROWI OCHRONY ŚRODOWISKA

1. Prowadzenie pomiarów emisji amoniaku, raz na dwa lata, począwszy od 2015 r.
2. Przekazywanie wyników pomiarów, o których mowa w ust. 1, w formie pisemnej, w terminie 30 dni od dnia zakończenia pomiarów, w układzie określonym w przepisach prawa dla pomiarów okresowych.
3. Prowadzenie systematycznych pomiarów ilości wytwarzanych ścieków przemysłowych i ich ewidencjonowanie oraz przeprowadzanie badania ich stanu i składu, w zakresie wskaźników określonych w części VII. pozwolenia, co najmniej dwa razy w roku,
4. Przekazywanie, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku wyników badań i pomiarów, o których mowa w ust. 3, w formie pisemnej, za poprzedni rok kalendarzowy.

XI. ZAKRES I SPOSÓB MONITOROWANIA PROCESÓW TECHNOLOGICZNYCH ORAZ TERMIN PRZEKAZYWANIA INFORMACJI I DANYCH ORGANOWI WŁAŚCIWEMU DO WYDANIA POZWOLENIA I WOJEWÓDZKIEMU INSPEKTOROWI OCHRONY ŚRODOWISKA

1. Prowadzenie ewidencji ilości surowców, materiałów, wody i paliw wymienionych w części IV. niniejszej decyzji.
2. Przekazywanie ewidencji, o której mowa w ust. 1, w terminie do 31 stycznia roku następnego, począwszy od ewidencji za rok 2015.

XII. SPOSÓB I CZĘSTOTLIWOŚĆ WYKONYWANIA BADAŃ ZANIECZYSZCZENIA GLEBY I ZIEMI SUBSTANCJAMI POWODUJĄCYMI RYZYKO ORAZ POMIARÓW ZAWARTOŚCI TYCH SUBSTANCJI W WODACH GRUNTOWYCH, W TYM POBIERANIA PRÓBEK

1. Sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi substancjami powodującymi ryzyko

- 1) Pobieranie próbek do badań z jedenastu otworów (punktów) badawczych, zlokalizowanych w odległości nie większej niż 1 m od punktów o następujących współrzędnych geograficznych (wg systemu nawigacji satelitarnej GPS):
 - a) Punkt badawczy nr 1 – N 52°15'37.5" E 21°06'13.8";
 - b) Punkt badawczy nr 2 – N 52°15'40.3" E 21°06'11.3";
 - c) Punkt badawczy nr 3 – N 52°15'44.4" E 21°06'15.9";
 - d) Punkt badawczy nr 4 – N 52°15'42.6" E 21°06'16.2";
 - e) Punkt badawczy nr 5 – N 52°15'40,4" E 21°06'18.5";
 - f) Punkt badawczy nr 6 – N 52°15'38.4" E 21°06'20.1";
 - g) Punkt badawczy nr 7 – N 52°15'38.4" E 21°06'23.0";
 - h) Punkt badawczy nr 8 – N 52°15'43.0" E 21°06'22.4";
 - i) Punkt badawczy nr 9 – N 52°15'40.3" E 21°06'30.3";
 - j) Punkt badawczy nr 10 – N 52°15'38.8" E 21°06'30.5";
 - k) Punkt badawczy nr 11 – N 52°15'39.1" E 21°06'33.3".
- 2) Przeprowadzanie pomiarów w celu określenia zawartości w pobranych próbkach niżej wymienionych substancji oraz właściwości gleby i ziemi :
 - a) As (arsen), Ba (bar), Cd (kadm), Cr (chrom), Co (kobalt), Cu (miedź), Hg (rtęć), Mo (molibden), Ni (nikiel), Pb (ołów), Sn (cyna), Zn (cynk), Fe (żelazo), Se (selen), TL (tal), benzyna suma (węglowodory C6-C12), olej mineralny (węglowodory C12-C35), WWA, BTEX (benzen, toluen, etylobenzen, ksylen) w tym styren, azot ogólny, azot amonowy, azot azotynowy, azot organiczny, azot azotynowy,
 - b) skład granulometryczny, zawartość substancji organicznej, odczyn (pH).
- 3) Gromadzenie informacji i dokumentów na temat :
 - a) daty pobrania próbki,
 - b) miejsca pobrania próbki, poprzez wskazanie współrzędnych geograficznych z wykorzystaniem systemu nawigacji satelitarnej (GPS),
 - c) głębokości pobrania próbki,
 - d) sposobu użytkowania gruntu w miejscu pobrania próbki,
 - e) indywidualnego poboru, łączenia lub uśredniania próbki.
- 4) Porównywanie otrzymanych wyników pomiarów i badań z zawartościami dopuszczalnymi przepisami prawa.
- 5) Wykonywanie badań i pomiarów, o których mowa w pkt 2, z częstotliwością co najmniej raz na pięć lat, w równych odstępach czasu.
- 6) Przekazywanie opracowanych wyników pomiarów i badań, o których mowa w pkt 2 oraz informacji i dokumentów, o których mowa w pkt 3, do organu właściwego, do wydania pozwolenia zintegrowanego, w terminie miesiąca od dnia ich wykonania.

2. Sposób i częstotliwość wykonywania pomiarów zawartości w wodach gruntowych substancji powodujących ryzyko

- 1) Pobieranie próbek do badań z jedenastu otworów (punktów) badawczych, o następujących współrzędnych geograficznych (wg systemu nawigacji satelitarnej GPS):
 - a) Punkt badawczy nr 1 – N 52°15'37.5" E 21°06'13.8";
 - b) Punkt badawczy nr 2 – N 52°15'40.3" E 21°06'11.3";
 - c) Punkt badawczy nr 3 – N 52°15'44.4" E 21°06'15.9";
 - d) Punkt badawczy nr 4 – N 52°15'42.6" E 21°06'16.2";
 - e) Punkt badawczy nr 5 – N 52°15'40,4" E 21°06'18.5";
 - f) Punkt badawczy nr 6 – N 52°15'38.4" E 21°06'20.1";
 - g) Punkt badawczy nr 7 – N 52°15'38.4" E 21°06'23.0";
 - h) Punkt badawczy nr 8 – N 52°15'43.0" E 21°06'22.4";
 - i) Punkt badawczy nr 9 – N 52°15'40.3" E 21°06'30.3";
 - j) Punkt badawczy nr 10 – N 52°15'38.8" E 21°06'30.5";
 - k) Punkt badawczy nr 11 – N 52°15'39.1" E 21°06'33.3".
- 2) Przeprowadzanie pomiarów w celu określenia zawartości w pobranych próbkach niżej wymienionych substancji, stanu i elementów fizykochemicznych:
 - a) As (arsen), Ba (bar), Cd (kadm), Cr (chrom), Co (kobalt), Cu (miedź), Hg (rtęć), Mo (molibden), Ni (nikiel), Pb (ołów), Sn (cyna), Zn (cynk), Fe (żelazo), Se (selen), Tl (tal), benzyna suma (węglowodory C6-C12), olej mineralny (węglowodory C12-C35), wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA), BTEX (benzen, toluen, etylobenzen, ksylen) w tym styren, azot ogólny, azot amonowy, azot azotynowy, azot organiczny, azot azotynowy,
 - b) odczyn (pH), ogólny węgiel organiczny (OWO), przewodność elektrolityczna właściwa (PEW), temperatura, chemiczne zapotrzebowanie na tlen (ChzT).
- 3) Gromadzenie informacji i dokumentów na temat :
 - a) daty pobrania próbki,
 - b) miejsca pobrania próbki, poprzez wskazanie współrzędnych geograficznych z wykorzystaniem systemu nawigacji satelitarnej (GPS),
 - c) głębokości pobrania próbki,
 - d) sposobu użytkowania gruntu w miejscu pobrania próbki,
 - e) indywidualnego poboru, łączenia lub uśredniania próbki.
- 4) Porównywanie otrzymanych wyników pomiarów i badań z zawartościami dopuszczalnymi przepisami prawa.
- 5) Wykonywanie badań i pomiarów, o których mowa w pkt 2, z częstotliwością co najmniej raz na trzy lata, w równych odstępach czasu.
- 6) Przekazywanie opracowanych wyników pomiarów i badań, o których mowa w pkt 2 oraz informacji i dokumentów, o których mowa w pkt 3, organowi właściwemu do wydania pozwolenia zintegrowanego, w terminie miesiąca od dnia ich wykonania.

XIII. USYTUOWANIE STANOWISK DO POMIARU WIELKOŚCI EMISJI W ZAKRESIE GAZÓW I PYŁÓW WPROWADZANYCH DO POWIETRZA

Na emitorze E-1.

XIV. SPOSOBY ZAPOBIEGANIA WYSTĘPOWANIU I OGRANICZANIA SKUTKÓW AWARII

1. Wyposażenie instalacji w systemy automatyczne składające się z szeregu czujników pozwalających mierzyć w sposób ciągły temperaturę, podciśnienie gazów, różnicę ciśnień na poszczególnych urządzeniach oraz stężenie tlenu.
2. Prowadzenie regularnych przeglądów wszystkich urządzeń wchodzących w skład instalacji.

3. Przestrzeganie procedur postępowania na wypadek wystąpienia awarii.
4. Szkolenia pracowników w zakresie bhp, p.poż. i ochrony środowiska.

XV. POSTĘPOWANIE PO ZAKOŃCZENIU DZIAŁALNOŚCI

Zgodnie z wymogami wynikającymi z przepisów *Prawa budowlanego*.

XVI. DODATKOWE WYMAGANIA

1. Przekazywania wyników okresowych pomiarów hałasu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska również w wersji elektronicznej.
2. Wykonania pomiarów i badań gleby i ziemi oraz wody podziemnej w punkcie badawczym nr 11 o współrzędnych geograficznych – N 52⁰15'39.1" E 21⁰06'33.3" w zakresie określonym w części XII. pozwolenia, do 31 lipca 2015 roku oraz przekazanie uzyskanych wyników, opracowanych zgodnie z zasadami określonymi w części XII. pozwolenia, organowi właściwemu do wydania pozwolenia zintegrowanego w terminie 30 dni od dnia ich wykonania.
3. W razie wystąpienia awarii przemysłowej należy natychmiast zawiadomić o tym fakcie właściwego powiatowego komendanta Państwowej Straży Pożarnej oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

XVII. TERMIN WAŻNOŚCI POZWOLENIA

Ustala się termin ważności pozwolenia do dnia 31 grudnia 2019 r.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 11 kwietnia 2014 r., prowadzący instalacje tj. Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o. o., ul. Obozowa 43, 01-161 Warszawa, wystąpiła do Marszałka Województwa Mazowieckiego o wydanie pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych, zlokalizowanej na terenie Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów „Gwarków” – OUZ-2 przy ul. Gwarków 9 w Warszawie.

Przedmiotowa instalacja wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż zgodnie z ust. 5 pkt 2a załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014r. poz. 1169), kwalifikuje się jako instalacja w gospodarce odpadami do termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania ponad 3 tony na godzinę.

Po analizie merytorycznej wniosku z uwagi na fakt, że wniosek nie był kompletny, w związku z czym nie spełniał wymogów określonych w przepisach prawa, tut. organ pismem z dnia 18 lipca 2014 r., wezwał wnioskodawcę do złożenia uzupełnień i wyjaśnień do wniosku. Pismem z dnia 29 lipca 2014 r. Spółka przedłożyła uzupełnienia do dokumentacji dotyczącej wydania pozwolenia zintegrowanego.

Biorąc pod uwagę, że wniosek nadal nie był kompletny, tut. organ pismem z dnia 27 sierpnia 2014 r., wezwał stronę do uzupełnienia braków oraz do złożenia wyjaśnień. Uzupełnienie wniosku wraz z wyjaśnieniami wpłynęło do tut. organu w dniu 8 września 2014 r.

Po analizie przedłożonych uzupełnień i wyjaśnień, a także w związku z nowelizacją ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013r. poz. 1232, z późn. zm.), wniosek wymagał dalszego uzupełnienia. Pismem z dnia 1 października 2014 r., tut. organ wezwał prowadzącego instalację do złożenia uzupełnień.

W dniu 15 października 2014 r. Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o. o. zwróciła się o zawieszenie postępowania. Postanowieniem z dnia 27 października 2014 r. Marszałek Województwa Mazowieckiego zawiesił przedmiotowe postępowanie. Pismem otrzymanym w dniu 18 listopada 2014 r. strona, zwróciła się o podjęcie postępowania w przedmiocie wydania pozwolenia zintegrowanego, przedkładając jednocześnie uzupełnienia do wniosku. Postanowieniem z dnia 24 listopada 2014 r. Marszałek Województwa Mazowieckiego podjął zawieszony postępowanie.

Biorąc pod uwagę, że wnioskowana zmiana nie jest związana z „istotną zmianą instalacji” w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, nie spowoduje zmiany sposobu funkcjonowania instalacji oraz zwiększenia jej oddziaływania na środowisko, tut. organ odstąpił od ponownego zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w toczącym się postępowaniu.

Zgodnie z art. 10 §1 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*, pismem z dnia 15 grudnia 2014 r., poinformowano stronę o przysługującym prawie zapoznania się z aktami sprawy, możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w toczącym się postępowaniu. Przedstawiciel prowadzącego instalację w dniu 16 grudnia 2014 r. zapoznał się z aktami sprawy.

We wniosku przeprowadzono obliczenia rozkładu stężeń substancji w powietrzu, zgodnie z referencyjnymi metodykami modelowania poziomów substancji w powietrzu. Z obliczeń wynika, że określone we wniosku emisje pyłu, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, kadmu, talu, rtęci, antymonu, arsenu, ołowiu, chromu, kobaltu, miedzi, manganu, niklu i wanadu oraz amoniaku z instalacji nie powodują przekraczania wartości odniesienia określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w *sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. Nr 16, poz. 87), poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Dotrzymany jest również poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM 2,5 określony w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w *sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031).

Zgodnie z art. 202 ust. 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska* dla instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego dopuszczalną wielkość emisji gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza ustala się w szczególności dla substancji:

- 1) wymienionych w konkluzjach BAT, a jeżeli nie zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – w dokumentach referencyjnych BAT,
- 2) objętych standardami emisyjnymi.

Ponieważ do procesu prowadzonego w instalacji stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 listopada 2014 r. w *sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1546, z późn. zm.), wielkości emisji dopuszczalnych pyłu, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, kadmu, talu, rtęci, antymonu, arsenu, ołowiu, chromu, kobaltu, miedzi, manganu, niklu i wanadu określono na poziomie standardów emisyjnych określonych w ww. rozporządzeniu. W decyzji określono także wielkość emisji dopuszczalnej amoniaku, który wymieniony został w dokumentach referencyjnych BAT (konkluzje dla rodzaju działalności prowadzonej w przedmiotowej instalacji, do dnia wydania niniejszej decyzji, nie zostały opublikowane)

Proces prowadzony w instalacji monitorowany będzie także poprzez prowadzenie ciągłych i okresowych pomiarów wielkości emisji substancji do powietrza, zgodnie z aktualnie obowiązującym rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w *sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1542). Jednocześnie zobowiązano prowadzącego instalację do prowadzenia pomiarów emisji amoniaku, raz na dwa lata. Wyniki powyższych pomiarów przekazywane będą organowi ochrony środowiska i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, w układzie i terminach określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 19 listopada 2008 r. w *sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia i innych danych oraz terminów i sposobów ich prezentacji* (Dz. U. Nr 215, poz. 1366).

W pozwoleniu określono także usytuowanie stanowisk do pomiaru wielkości emisji w zakresie gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza.

Z załączonych do wniosku wyników pomiarów hałasu emitowanego do środowiska z terenu OUZ-2, wykonanych przez jednostki posiadające akredytację Polskiego Centrum Akredytacji, hałas w środowisku na terenach podlegających ochronie akustycznej, nie przekracza wartości dopuszczalnych zarówno w porze dnia jak i w porze nocy.

Mając na względzie, że dane dotyczące funkcjonowania instalacji, zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 12 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, powinny być przekazywane zarówno organowi ochrony środowiska, jak i wojewódzkiemu

inspektorowi ochrony środowiska, w pozwoleniu dokonano zmiany w zakresie sposobu przekazywania pomiarów emisji hałasu. Ze względu na konieczność publikowania wyników pomiarów okresowych na stronie internetowej w pozwoleniu zobowiązano prowadzącego instalację do przekazywania ww. wyników wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska również w wersji elektronicznej.

Instalacja nie korzysta bezpośrednio z ujęcia wód podziemnych ani powierzchniowych. Na potrzeby funkcjonowania instalacji woda pobierana jest z miejskiej sieci wodociągowej na podstawie umowy z Miejskim Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji w Warszawie S.A. Woda pobierana na cele technologiczne i techniczne instalacji, wykorzystywana jest do produkcji pary wodnej, zasilania systemu chłodzenia i oczyszczania spalin (m.in. absorbera), płukania urządzeń, mycia urządzeń, sprzątania pomieszczeń wchodzących w skład instalacji. Ilość zużywanej wody na cele technologiczne jest rejestrowana. Mając na względzie powyższe, w pozwoleniu określono, zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 8 ustawy Prawo ochrony Środowiska, ilość wody wykorzystywanej na cele instalacji. Prowadzącego instalację zobowiązano do prowadzenia rejestru zużycia wody oraz do przesyłania informacji o zużyciu wody w ciągu roku na cele instalacji do organu właściwego, do wydania pozwolenia zintegrowanego.

Instalacja jest źródłem ścieków przemysłowych w postaci odcieków z bunkra na odpadów i z placu magazynowego oraz ścieków z mycia posadzek i czyszczenia powierzchni hali technologicznej pieca. Wszystkie ścieki odprowadzane są do szczelnych bezodpływowych zbiorników i okresowo wywożone do punktów zlewnych miejskiej kanalizacji ogólnospławnej. Mając na względzie powyższe w pozwoleniu określono, zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 7 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, ilość, stan i skład ścieków przemysłowych z instalacji.

W pozwoleniu określone zostały warunki przetwarzania i wytwarzania odpadów. W przypadku przedmiotowej instalacji przetwarzanie odpadów stanowi główny proces technologiczny i polega na ich termicznym przekształceniu w piecu z rusztem ruchomym o wydajności maksymalnej 7,54 Mg/h. Odpady, w zależności od rodzaju poddawane są procesom odzysku i unieszkodliwiania metodami: R1 - Wykorzystanie głównie jako paliwa lub innego środka wytwarzania energii, R13 - Magazynowanie odpadów poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R12, D10 - przekształcanie termiczne na łądzie, D15 - Magazynowanie odpadów poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w pozycjach D1-D14, wg załącznika nr 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2013 r., poz. 21, z późn. zm.). Prowadzący instalację wykazał we wniosku, że posiada możliwości techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie procesu przetwarzania oraz wytwarzanie odpadów w sposób bezpieczny dla środowiska. Odpady przeznaczone do przetwarzania magazynowane będą w bunkrze o pojemności 3000 m³ posiadającym szczelne, betonowe podłoże i ściany oraz wyposażonym w system odprowadzania odcieków do szczelnego zbiornika. Odpady magazynowane będą w wyznaczonych sektorach bunkra (zmieszane odpady komunalne, paliwo alternatywne, odpady balastowe pochodzące z instalacji do mechanicznej obróbki odpadów – w sposób selektywny, pozostałe rodzaje odpadów – w sposób nieselektywny). Przedstawiony we wniosku sposób postępowania z wytwarzanymi odpadami zabezpiecza środowisko przed ich negatywnym oddziaływaniem. Odpady magazynowane będą w wyznaczonych i przystosowanych do tego celu miejscach magazynowania, w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego i na tereny sąsiednie.

Zgodnie z art. 208 ust. 2 pkt 4 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, w przypadku gdy eksploatacja instalacji obejmuje wykorzystanie, produkcję lub uwalnianie substancji stwarzającej ryzyko oraz istnieje możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych na terenie zakładu, prowadzący instalację winien sporządzić raport początkowy o stanie zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych tymi substancjami. Eksploatacja przedmiotowej instalacji powoduje uwalnianie substancji powodujących ryzyko, należących do co najmniej jednej z klas zagrożenia wymienionych w częściach 2-5 załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie kwalifikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.). Prowadzący instalację dołączył do wniosku raport początkowy, w którym zidentyfikował uwalniane substancje stwarzające ryzyko, przedstawił wyniki badań gleby, ziemi i wód gruntowych, jak również przedstawił propozycje dotyczące sposobu i częstotliwości wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi tymi substancjami oraz pomiaru ich zawartości w wodach gruntowych, w tym miejsca pobierania próbek. Biorąc pod

uwagę, że nie wszystkie zaproponowane przez prowadzącego instalację do monitoringu środowiska wodno-gruntowego punkty badawcze, pokrywały się z tymi, określonymi w raporcie początkowym, tut. organ po rzetelnej analizie przedłożonej dokumentacji, ustalił miejsca poboru prób gleby i ziemi oraz wód gruntowych, kierując się zasadą zachowania porównywalności wyników. W związku z powyższym, do monitoringu okresowego środowiska wodno-gruntowego określone zostały punkty dla których wykonano badania w przedłożonym raporcie początkowym oraz zlokalizowane są najbliższe potencjalnych źródeł uwalniania substancji powodujących ryzyko. Ponadto, prowadzącego instalację zobowiązano do wykonania pomiarów i badań gleby, ziemi i wód podziemnych w punkcie badawczym nr 11 o współrzędnych geograficznych N 52°15'39.1" E 21°06'33.3" i przesłania otrzymanych wyników do organu właściwego, do wydania pozwolenia zintegrowanego. Punkt ten został wskazany przez prowadzącego instalację, jako otwór badawczy wchodzący w skład sieci monitoringu środowiska wodno-gruntowego, natomiast w przedłożonym raporcie początkowym, nie określono dla niego jakości gleby, ziemi i wód gruntowych. W pozwoleniu określono również, zgodnie z art. 217 a ustawy *Prawo ochrony środowiska* sposób i częstotliwość wykonywania badań i pomiarów zawartości substancji w glebie, ziemi i wodach gruntowych, które zgodnie z ww. ustawą winny być wykonywane przez akredytowane laboratoria oraz w sposób umożliwiający ich ilościowe porównanie z wynikami badań i pomiarów zawartymi w raporcie początkowym.

W decyzji określono warunki i parametry charakteryzujące pracę instalacji w warunkach odbiegających od normalnych tj. maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych, warunki i parametry charakteryzujące pracę instalacji, określające moment zakończenia rozruchu oraz moment rozpoczęcia wyłączania instalacji, jak również warunki wprowadzania do środowiska substancji w trakcie rozruchu i w trakcie wyłączania.

W decyzji niniejszej określono także maksymalne ilości zużywanych surowców, materiałów i paliw, które mają wpływ na wielkość emisji do środowiska. Ponadto, zawarto obowiązki monitorowania prowadzonych procesów technologicznych poprzez prowadzenie ewidencji ilości zużywanych surowców, materiałów i paliw. Prowadzącego instalację zobowiązano także do przekazywania powyższych informacji organowi właściwemu do wydania pozwolenia zintegrowanego, określając jednocześnie wymagany termin ich przekazywania.

W związku z tym, iż zakład nie zalicza się do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia awarii w decyzji określono obowiązki, co do postępowania w przypadku wystąpienia awarii. Zgodnie z art. 211 ust. 2 pkt 4 ustawy *Prawo ochrony środowiska* w decyzji niniejszej określono sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii.

W art. 195 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska* określono przesłanki, których zaistnienie może spowodować cofnięcie lub ograniczenie pozwolenia bez odszkodowania.

POUCZENIE

Od decyzji niniejszej służy Stronie prawo odwołania do Ministra Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz. U. Nr 187, poz. 1330) potwierdza się uiszczenie opłaty skarbowej w wysokości 2011,00 zł (słownie: dwa tysiące jedenaście złotych) w dniu 11 kwietnia 2014 r. na rachunek bankowy Urzędu m. st. Warszawy, Dzielnicy Praga Północ w Warszawie przy ul. ks. I. Kłopotowskiego 15; nr konta: 96 1030 1508 0000 0005 5002 6074.

z up. Marszałka Województwa
Tomasz Krasowski
Dyrektor Departamentu Środowiska

Otrzymują:

1. Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o. o.
01-161 Warszawa, ul. Obozowa 43
2. aa

Do wiadomości:

1. Minister Środowiska
00-922 Warszawa, ul. Wawelska 52/54
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
00-716 Warszawa, ul. Bartycka 110 A
3. Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy
00-95 Warszawa, Pl. Bankowy 3/5
4. Departament Środowiska UMWM
Wydział Informacji i Planowania – w miejscu